

som en Sport, og det er fra dette Synspunkt, at Lovforslagets Bestemmelser væsentligt maa ses.

Jeg kan nu ikke indrømme, at Forslaget i det hele og store indskrænker Automobilkørslen mere end nødvendigt. Vistnok alle ville være enige om, at det er hensigtsmæssigt, at et Automobil bliver underkastet en Undersøgelse, inden det tages i Brug, og inden det tillades det at færdes paa offentlige Veje. Det vil vel heller ikke fremkalde nogen som helst Meningsforskel, at Føreren skal være en Mand, der er kendt baade med Maskinens Konstruktion og med, hvorledes den skal bruges, og at han derhos skal være en paalidelig Mand. Det, som man mest har ført Klage over, er det oprindelige Lovforslags Bestemmelse om den Hastighed, et Automobil maa køre med. Det var jo nemlig i det oprindelige Forslag bestemt, at i Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne maatte der ikke køres hurtigere end med $1\frac{1}{2}$ Mils Fart i Timen, og uden for paa Vejene med 2 Mils Fart, men det har Folketinget nu forandret derhen, at det er tilladt at køre med en Fart af 2 Mil i Købstæder og Handelspladser og 4 Mil paa Landevejene, hvor Kørebanen er fri. Jeg synes ikke, at man med Billighed kan kræve Tilladelse til at sætte større Fart paa. Man maa erindre, at naar Bestemmelserne sige 2—4 Mil, vil der utvivlsomt blive kørt noget hurtigere, thi det vil næsten ikke være muligt at afgøre, med hvilken Hastighed et Automobil kører. Jeg gad nok se den, der kan bedømme den Fart, som et Automobil, der suser hen ad Landevejen, har. Hvis der sker en eller anden Ulykke, er jeg vis paa, at Automobilisten vil bande paa, at han ikke har kørt 4 Mil i Timen. Hvis der tilfældigvis har været en Politibetjent til Stede, vil han maaske mene, at der er kørt med 6 Miles Fart, og den Mand, der har faaet sit Køretøj væltet i Grøften, vil selvfølgelig paastaa, at der er kørt 8 Mil, men hvad der er det rigtige, kan meget vanskelig afgøres. Derfor vil vedkommende i Reglen ikke blive draget til Ansvar for Overskridelse af Maksimalhastigheden. Det vil naturligvis gaa her ligesom med Cyklerne. Om disse er det jo i de fleste Politivedtægter bestemt, at de paa Gaderne i Købstæderne ikke maa køre stærkere, end hvad der svarer til en Hest i jævnt Trav, og navnlig skal der køres meget langsomt om Hjørnerne, men naar man gaar ad Gaderne, ser man, hvorledes det bliver overholdt, der køres ganske anderledes stærkt.

Jeg skal nu blot berøre nogle af de Forandringer, som Folketinget har foretaget i det oprindelige Lovforslag. I § 16 er saaledes udeladt den Bestemmelse, der fandtes i det oprindelige Forslag, og som gik ud paa, at der kun maatte køres med Automobiler paa Veje, hvis Kørebane havde mindst 12 Alens Bredde. Udeladelsen af denne Bestemmelse er en Indrømmelse til Automobilkørselen. Nu hedder det jo nok, at det kun paa Landeveje er tilladt at køre med Automobiler, men paa den anden Side kan dog Justitsministeren give Lov til saadan Kørsel paa Biveje, naar vedkommende Amdsraad indvilliger deri; og det vil vel ikke nægtes, hvor Bivejene have en nogenlunde anstændig Bredde. Jeg kan ikke se andet, end at Folketinget har vist sig imødekommende her. — Derimod er der i samme § 16 indført en ny Bestemmelse, indeholdende et Forbud imod Natkørsel; det finder jeg er mindre heldigt, idet det vist ofte vil medføre ret store Ulemper for vedkommende. Og jeg kan egentlig ikke indse, hvorfor man vil forbyde det. Naar det slaas fast, at Kørehastigheden ved Natkørsel ikke maa overstige 2 Mil i Timen, forekommer det mig egentlig ikke, at der kan være stor Fare forbunden dermed. Nu har ganske vist Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, indrømmet Justitsministeren Myndighed til at hæve dette Forbud for visse Egne, og det vil vel nok medføre, at det uheldige ved Bestemmelsen falder bort paa mange Steder. Men jeg kunde dog ønske, at man i hvert Tilfælde skænkede dette Punkt en noget nærmere Overvejelse. — I § 18 har Folketinget, hvad jeg for Resten beklager, udeladt det Forbud, som fandtes i det oprindelige Forslag mod Vædekørsel af Automobiler paa offentlige Veje. Jeg ser nok, at der paa den anden Side i sidste Punktum af § 8 er indrømmet Justitsministeren Ret til at tillade Prøvekørsel med Automobiler paa bestemte Vejstrækninger; men om derved skal forstaaes Vædekørsel, ved jeg ikke. Efter min Mening burde Vædekørsel med Automobiler paa offentlige Veje fuldstændig forbydes; thi der er ingen Grund til at give Tilladelse til en Kørsel, som ikke har nogen som helst praktisk Betydning, ja ikke en Gang nogen virkelig sportslig Interesse, eftersom Udfaldet jo alene er afhængig af Maskinernes Kraft. — I § 19 har Folketinget indført en ny Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar Automobilisten vil køre uden om en foran kørende Vogn. Det er en Bestemmelse,